

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ προσφορᾶς γενομένης εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ
Πανεπιστημίου.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ὁ Κύριος Τέστας, ὑποπρόξενος τῆς Ὀλάνδας, ἐπρόσ-
φερεν εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος
ἑνδεκα διάφορα σπουδαῖα συγγράμματα, συνιστάμενα
εἰς 33 τόμους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ προσφορῶν γενομένων παρὰ τῶν φοιτητῶν καὶ ἀκροα-
τῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιο-
θήκης αὐτοῦ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς 20 Μαΐου ἐγένοντο
αἱ ἀκόλουθοι χρηματικαὶ προσφοραὶ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν
καὶ ἀκροατῶν τοῦ πανεπιστημίου πρὸς πλουτισμὸν τῆς
βιβλιοθήκης τοῦ καταστήματος τούτου.

Δημήτριος καὶ Κωνσταντῖνος Κουμπάρη Δρ. 100
Ἠλίας Γ. Παπαηλιόπουλος » 25
Γεώργιος Ν. Οἰκονόμος » 25
Κωνσταντῖνος Ζεγκίνης » 25

Βασίλειος Βρυζάκης Δρ. 15
Ἰγνάτιος Ἡπειρώτης » 5
Π. Ἰωαννίδης » 10
Ἰωσήφ Μαῦρος » 15
Χ. Ματουκᾶς » 10
Σ. Α. Ζῶτος » 20
Σ. Φιντικλῆς » 10
Α. Γ. Καραλίβανος » 10
Γ. Νικολαΐδης Σμυρναῖος » 25
Σ. Α. Σοφιανός » 50
Προκόπιος Παπ. Γεωργίου » 15
Στέφανος Σπηλιοτόπουλος » 20
Κ. Σταυρίδης » 20
Κωνσταντῖνος Ρίμβης » 10
Γεώργιος Μ. Χρυσόχορς » 15
Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος » 30
Ν. Γκίκας » 50
Σ. Βαλτινός » 30
Κωνσ. Θ. Κολοκοτρώνης » 100

Κοινοποιούντες τὰς συνδρομὰς ταύτας πρὸς ἔπαινον
τῶν συνδραμόντων, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλουσιν εὖρε
πολλοὺς καὶ ἄλλους μιμητὰς τοῦ φιλογενοῦς ζήλου των,
καὶ ὅτι ἰδίως οἱ ἐκδίδοντες βιβλία θέλουν φιλοτιμεῖσθαι
νὰ προσφέρωσι δωρεὰν ἀνὰ ἓν σῶμα αὐτῶν εἰς τὴν βι-
βλιοθήκην ταύτην τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰουλίου 1838.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ένος τετάρτου τῆς ὥρας εὐρισκομένων, καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

Β'. Μεχριστότου προσδιορισθῶσιν ὁριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον. Ὁ ζημιωθείς, ἂν ἦναι παρὼν ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ παρευθὺς τὸ συμβάν εἰς τοὺς ἀνκριτικούς ὑπαλλήλους (ὅρ. ἀρθ. 17 ποιν. δικον.) τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ φθορά. Οὗτοι ὅπως δὴποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστὸν ἀμέσως, ἐυδέποτε ὅμως ἑραδύτερον τῶν 24 ὥρων, νὰ βεβαιώσωσι διὰ πικηπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλῃσι τὴν ἐκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ ταῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.

Γ'. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν, ὁ ζημιωθείς, ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ φθορά, κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ ἐλάττωσιν δένδρων καὶ κτημάτων ὁρισμοὺς τῆς πολ. δικονομίας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περὶ τέρῳ ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τοῦ αὐτουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν γένει περὶ τοιαύτης φθορᾶς παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὁρισμένα. Αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας. Αἵτησις δὲ ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Δ'. Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποζημιώσεις τελεσίδικος ἀπόφασις στέλλεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ζημιωθέντος διαδίκου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ε'. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων ἐντὸς 50 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐνεκὰ τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἐτήσιας φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχόν βουλομένους, ξενοδόχους κ.τ.λ. κατὰ τὸ ἀρθρον Α, καὶ Β'.

Ὁ διοικητὴς ὀφείλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ παρέχῃ ἐνόπλιον δύναμιν, ὅσας καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὸ αἰτήσῃ.

Ζ'. Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται ν' ἀποκηθῇ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανομῆς, δύναται ὅμως ἀφ' οὗ πληρώσῃ, νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως, ἀνεὺ περὶ τέρῳ δικτυώσεως.

Ζ'. Ἄν ἡ πληρωμὴ δὲν γείνη ἐντὸς 50 ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἐνόπλιος δύνα-

μις ἀποχωρῶσα, καὶ ἐπίτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμὴν.

Η'. Τὰ ἐξόδα τῆς τοῦ ἀποστολῆς καὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀπορραϊσθέντων ἐράνων, καὶ πληρώνονται παρὰ τῶν ἀπειρησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Θ'. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποτὸν ἀποζημιώσεως.

Ι'. Ἐὰν ἡ φθορὰ ἐπράχθη εἰς φυτείας δένδρων, ἀμπελώνων, σταφιδάμπελων, ἢ εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὁρίων δύο ἢ καὶ πλείονων δήμων κειμένων, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν κειμένου φθαρέντος μέρους.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐπράχθη ἡ φθορά, ἀποφασίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητίας, εἰς τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἀρμόδια διοικητικὴ ἀρχή.

ΙΑ'. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἕνεκὰ φθορᾶς φυτειῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν.

α'. Ἀπὸ τὴν κινήσασαν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς πρᾶχθείσης φθορᾶς ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἀρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ

β'. Ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἀρθρον.

ΙΒ'. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθήσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητὴν.

Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἐξόδα καὶ χρηματικὰς ποινὰς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκείνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγύησιν, εἰς περὶστασις καθ' ἣν οὗτος ἤθελε πράξῃ φθορὰν δένδροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἐκτίσιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ἦναι μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔγῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν.

Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συννοικισμένοι εἰς κανένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀρ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 27.

1838.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. Περί γινομένων εις τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν. — Διατάγματα 1) Περί διαλύσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου. — 2) Περί τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντας ἀριστείου. — Δη-
λοποιήσεις 1) Περί προσφορᾶς γενομένης εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου. — 2) Περί προσφορῶν γενομένων
παρὰ τῶν φοιτητῶν καὶ ἀκροατῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας
φθορῶν.

Ο Θ Λ Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τινὰ μέρη τοῦ Βασιλείου γίνεται
φθορὰ δένδρων καὶ ἄλλων φυτειῶν, ἐνεργουμένη κρυφίως,
καὶ διὰ τοῦτο καθιστῶσα δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν
αὐτουργῶν.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν
προξενεῖ σημαντικὴν ζημίαν καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆμονας
αὐτοὺς, καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ παρεμποδίζει τὴν πρό-
δον τῶν φυτειῶν.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσουν τὰ φθορεποία τῶν τοιούτων
πράξεων ἀποτελέσματα, καὶ θεωροῦντες ὡς μέσον κατάλ-
ηλον πρὸς κατάπαυσιν αὐτῶν, τὴν ματαίωσιν τοῦ σκο-
ποῦ δι' ὃν αὐταὶ ἐνεργοῦνται.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεϊῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν
γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπε-
φασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Α'. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτι-
κὰς ἀποζημιώσεις ἐνεκα πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφι-
δῶνων, ἀμπελώνων, καὶ ἄλλων πολυτῶν (μὴ ἐπετείων)
φυτειῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ πραττομένης δι' ἐκ-
κοπῆς, ἀποφλακώσεως, ἐλάττης τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ τῶν
δέδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζώων
προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προναεῖ ὁ περὶ
τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐλάττης ἐκ τῆς ἐσπῆς
τῶν ζώων Νόμος.

Συνυπεύθυναὶ λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ
περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πραχθείσης φθο-
ρᾶς διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, οἱ φυλάτ-
τοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἢ τὰ παρακεί-
μενα μέρη τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, ἐσπῆς ποιμνίων,
ἢ ἄλλων ζώων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἕως

νομικήν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ὃν διαμένουν κατὰ τὸ
ἄρθρον 36 τοῦ πιν. Νόμου.

Διὰ νὰ ἔχη κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβου-
λίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4, τῶν ψήφων τῶν παρόντων
μελῶν αὐτοῦ.

Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γίνῃ
ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ
εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται
προσωρινὴ ἐγγύησις.

ΙΓ'. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836
(12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλά-
κων Νόμου, μένουν ἐν ἰσχύει, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν
εἰς τὸν παρόντα.

ΙΔ'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται
διὰ πέντε ἔτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολου-
θεῖ, ἐὰν ῥητὸς Νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσῃ.

ΙΕ'. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς
δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν ἐνέργειαν
τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ. Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διαλύσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ταμείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν δημόσιον
διοίκησιν ἡ ἄκρα ὅσον τὸ δυνατόν οἰκονομία τῶν ἐξόδων,
ἀναλογιζόμενοι δὲ ὅτι δὲν ἀναγκαῖοι πολυμελὲς ἐπιτρο-
πὴ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ταμείου, καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι αὗται, ἀνατιθέμεναι εἰς τὴν
Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐμποροῦν νὰ ἐνεργῶν-
ται ἀπὸ ἑνὸς τῶν παρ' αὐτῇ Ὑπουργικῶν Συμβούλων μὲ
τὴν συνδρομὴν δύο ἄλλων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ προτάσει
τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημο-
σίου ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 19879, ἀπε-
φασίσαν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν·

Α' Ἡ μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ ἡμετέρου Διατάγ-
ματος τῆς 1(13) Δεκεμβρίου 1834 (ἴδε ἐφημ. τῆς Κυ-

βερ. σελ. 288—290) ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐκκλη-
σιαστικοῦ ταμείου διαλύεται.

Β'. Τὰ ἔργα, τὰ ὅποια διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγ-
ματος τῆς 1(13) Δεκεμβρίου 1834 ἦσαν ἀνατεθειμένα
εἰς τὴν διαλυθεῖσαν ἐπιτροπὴν, ἀνατίθενται διὰ τοῦ
παρόντος εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
Γραμματεῖαν· θέλουν δὲ ἐνεργεῖσθαι, ὑπὸ τὴν ἄμεσον
διεύθυνσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπὸ τὸν
Ὑπουργικὸν Σύμβουλον τὸν τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις
παρ' αὐτῇ εἰσηγούμενον.

Γ'. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμα-
τεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ
δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἀπονεμηθέντος εἰς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγ-
γωνισθέντας ἀριστείου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου)
1834, καὶ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 Διατάγ-
ματός Μας, ἀποφασίζομεν, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 22 Ἰουνίου
(4 Ἰουλίου) τ. ε. ὑπ' ἀριθ. 9881 προτάσει τῆς ἡμετέρας
ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας, ὅπως τὸ εἰς τοὺς
ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντας ἀπονεμηθὲν ἀρισεῖον μὲν
μετὰ θάνατον εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν. Διατάττομεν
δὲ ῥητῶς, ὥστε οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κεκτηκότες τὸ
ἀρισεῖον νὰ μὴν ἔχωσι δικαίωμα νὰ φέρωσιν αὐτὸ, ἀλλ'
οὔτε ν' ἀπαιτήσωσι τὰ εἰς αὐτὰ προλαβόντα Διατάγ-
ματα ἀποφασισθέντα πλεονεκτήματα.

Ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία παραγγέλ-
λεται νὰ κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ